

Een 40 jarige crossbaan, een jubileum met een gouden rand.

Op zaterdag 12 juli was het dan zo ver. De jubileum cross in Vorden. De crossclub bestond al 40 jaar en dat werd nu gevierd.

Om 10.00 uur was het ontvangst. We werden getraakteerd op een bakkie koffie met cake. Zelfs de oude damesclub stond weer op de catering. Er werd dan ook flink gelachen en iedereen had er zin in. Dat voel je aan de stemming bij iedereen. Iedereen had zich een week van te voren dan ook flink druk gemaakt om het materiaal weer bij elkaar te krijgen, zowel de motor, maar ook de kleding moest dan ook weer bij elkaar gezocht worden. Ik denk dat er nog veel jongens waren die bij vader en moeder of bij hen zelf de zolder nog eens op moesten. Dat was misschien ook wel de charme van de dag. Allemaal hadden ze 1 doel. Een dagje eruit. Er werden foto's gemaakt van de groepen van vroeger en van nu..Eerst trainden de "oudjes", daarna de jongere generatie. Bloed fanatiek. Mijn vader, had van moeders nog meegekregen..Jan doe het rustig aan hé..Mijn Pa... dat maak ik zelf wel uut...! Van trainen kwam effe niks maar, heb de laatste tijd hard in de tuin gewerkt! Het jeukte verdorie ook al vanaf dinsdag. Ik heb heerlijk mijn rondjes gereden. Morgen kun je me uit bed takelen...hahaha. Zeg Lubert dat tafelbultje spring ik maar eff niet..Nee Pa doe maar niet.hahaha.Als je er af valt daar heb je niks aan.

Ik was hem eff helemaal kwiet..(Lub)-Oja? Ik dacht wat zullen we nou krijgen..de rem bleef een beetje hangen.... een beetje meer gas.Toen sprong de rem ineens los. Als een bezeten stier ging hij er tussen uit. Ik hing er als een vlag aan. Ging net goed.. Ik ging weer ouderwets strak langs een boom. Tja toen was Jan Willemsen weg.

Jan Willemsen tegen Jan Lenselink. Sorry Jan ik had o-w beloofd om o-w mee te wachten. Prachtige uitspraak. Die hoor je niet vaak in een wedstrijd. (GOEDZAK)! Een zeer gewaardeerde kerel.

Jan Oosterink had de laatste dagen last van zijn rug..ja leeftijd, maar ik heb het woord pijn niet meer gehoord. Dit was een dag wat alles verdoofd heeft. Het lichaam zit vol met adrenaline. Achtenvijftig jaar en nog willen winnen. En hij gaf het Yamaha-tje er ook flink van langs. Prachtig wat een sturen nog !

En wat een instelling heeft hij. Even de kat uit de boom kijken en dan d'r aan. Ik zag hem net als vroeger weer lopen met zijn helm aan de hand.Heyy Jan wat ga je met die helm doen? Vroeg ik aan hem. Het duurt nog even.... Stom verbaast? Zijn reactie O-ja...(Dat was vroeger heavy). Dat deed je toen....hahahaha! Dan ging je een kwartier voorbereiden op het circuit. Werd je lekker scherp van.

Jan Broekhof ook zón ouwe ijzer vreter. 'De motoren zijn veel hoger als vroeger'. Helemaal origineel in pak zoals het voor dertig jaar ook was. Mooie Hallman broek aan, met Maico shirt. En hij reed met zo'n Honda 450 viertakt..een motor waar je zeer goed mee van de plek kunt komen. Jan weet ook nog steeds waar de gashendel zit. Hij reed super strak zijn ronden.

Tonny Harmsen de jongste van het stel liet toch even zien dat hij het na 12 jaar nog kon. Hij won beide manches. En heeft ze niet gekregen!

Henk Oonk de wilde bras van vroeger, conditie nog als een leeuw. Hij had zich een dag van te voren nog even een motor op gescharreld bij WPM in Lochem, want dit was toch wel heel gaaf. Even de buurt in voor de crosskleding, en hij gaf echt flink gas! Echt mooi...ik had deze man misschien wel in geen 20 jaar meer gezien.

Appie Boesveld zag je ook genieten tot achter aan zijn oren....Na twee rondes beginnen mien de benen al te steken (spierpijn), maar hij reed nog lekker door.

Reinier Groot Nulend, die hadden ze gewoon weer uit een springschans gegraven, aldus zo leek het wel. Helemaal origineel. De Maico uit 1971 met de originele kleding er bij. Niks veranderd met de oude foto's. Super!

Henk Groot Tjooitink, de man van het eerste uur, had van zijn zoon Rob even een Honda 250 cc geleend en hij draaide lekker zijn rondjes. Genoten..kon je aan zijn brede lach zien.

Johan Bijenhof had een KTM 125cc van zoon Jarno geleend en begon er ook al aardig aan te wennen. De snelheid begon er dan ook al aardig in te komen. Hij kreeg van Jarno nog de instructies dat het shirt uit de broek moest in plaats van er in..mode is nu anders nu ...hahaha! Hij reed lekker strak rond. Ook een kandidaat om weer z'n ding aan te schaffen.Hij is het nog lang niet verleerd heb ik wel gezien.

Frans Smit.Sr...ik stop pas als ik op Villa Nuova (bejaardentehuis) zit en zelf de luchtfilters niet meer kan wassen, maar zolang als ik nog kan gaat het gewoon door.

Bennie Braakhekke had zich voor de gelegenheid een oude Husqvarna 150cc tweetakt uit de Batavierentijd aangeschaft. Een tikkeltje incontinent, want de vlotterkamer was extra getuned en druppelde een beetje. En dat speciaal voor deze gelegenheid. Leuk z'n ding. Dan te bedenken dat ze daar vroeger echt Zesdaagse's (jaren 50) mee reden..250 km per dag..

Een man de ik de hele dag met een brede grijns heb zien lopen was Willem Bielderma. Hij zei : Ik zeg tegen mien Gerda laod ik op tied noar Delden goan, " dan verwelkom ik die ouwe maten van

vroeger"....Ze waren er allemaal al Willem...hahaha! " Een Fantastische man".Met uitspraken die klinken als een klok.

Jan Klein Brinke : Ik vind het echt geweldig. Minder fanatiek als vroeger. Genoot in alle teugen. Hij reed lekker rond. Nog snel het achterremmetje gerepareerd. Hij was ook 10 jaar niet meer los geweest..geen schande!

Robert Helmink: De jeugdheld uit de eind jaren 70. Hij kon toen met een 50cc Gebben Kreidler vooraan meerijden in de B groep 125/250/500cc. Dat was toen iets bijzonders. Dat motorrijden kan hij nog steeds.

Jan Harkink de vader van Superklasse Winnaar Stephan, reed met een motor van zoon Erwin. Hij was al wezen trainen en had al een paar dagen op krukken gelopen. De scherpste was er al een beetje af, maar het liet hem niet weerhouden om niet van start te gaan.

Henk Hellegers, ja die geeft nog echt gas. Hij gaf het Yamaha-tje nog eens flink de sporen.Hij won dan ook de B groep voor nog zo'n held Johan Braakhekke die ook maar door blijft rijden.En zo kan ik wel uren blijven schrijven over al deze mannen. Het was een dag om nooit meer te vergeten. Eigenlijk moet je dit elk jaar organiseren met dezelfde klasse indeling. Gewoon een reünie.

Dan heb je een datum om naar uit te kijken. Mannen het was geweldig!

Lubert Lenselink

Creatief Crossen

We praten over de periode 1974 / 1978.

Crossen dat was ons lust en ons leven. Hele dagen zaten we op onze crossfiets. Onze ouwe heren streden zich dood om een bosje bloemen voor de zaterdagavond en wij stonden op onze tenen de wedstrijd te volgen. Geld om mooie crossspullen te kopen kreeg je als kind niet. En zo moest je creatief zijn met het maken van dingen. Zo maakten we zelf onze nummerborden op de fiets. Dat was minimaal een eerste vereiste. De helm van pa was veel te groot, dus zette je maar een emmer en later een muts op je hoofd. Een klep aan de helm was toen net in, dus dat kon nog....hahaha. Als dat dan begon te zweten dan gooide je dat emmertje van je hoofd en ging je alleen met de crossbril verder. Het zal ongeveer 1976 zijn geweest, denk ik. Rob mijn neef en ik waren altijd met Scott maskers aan

het knippen en tante Jo hielp ons om ze onder de bril maken met draad en naald. Een pokke werk eerste klas. Wij crossten altijd op de fiets met een geluid uit de mond...pppppprr. Dat maskertje, daar hadden wij er twee van nodig in de week. Na een dagje crossen kon je de lippen door het masker zien. Bij mijn moeder is er ook wat draad en naald door gegaan. En het heeft heel wat blauwe vingers gekost om dat karton te knippen en dat ding er aan te naaien. Ook nog netjes kleuren en de letters Scott er op, donkerblauw (Peter Herlings) En dan kon onze GP beginnen. Mijn vader had een goed contact met de groothandel voor de frames en de voorvorken. Minimaal een vork in de maand....Eerst werd er nog naar de kleur gekeken, maar dat was later al niet meer nodig. Tjonge wat hebben wij toen veel kapot gecrosst aan onze fietsen.

Bennie Braakhekke reed toen in die tijd zijspan met Henk Klein Brinke en als kind waren wij helemaal wild op dat geluid van zijn Kawasaki, dat was een dikke viertakt 1000 cc denk ik en dat ding had een geluid... !.Ik kan het geluid me nu nog voor de geest halen. Wat deden wij dus toen..Peter en ik hadden toen een zijspan aan de fiets. En...precies dat geluid probeerden we na te doen, op de stembanden en het zat er heel dicht bij. Alleen als we een dagje met de fiets had gecrost kon moeders achter in de middag met ons langs de apotheek voor een hoestdrankje.

Lubert Lenselink